

PODSTAWKA POD PROJEKTOR

Wyswietlanie kolorowych slajdów czy amatorskich filmów ma wielu zwolenników. Ponieważ jednak zawsze są problemy z odpowiednim miejscem na sprzęt, proponujemy wykonanie nieskomplikowanej podstawki pod sprzęt projekcyjny.

W konstrukcji (patrz rysunek) przewidziano możliwość składania podstawki na ścianę, tak, aby zajmowała jak najmniej miejsca. Składanie podstawki umożliwiają: zawias taśmowy (1), rozwórki meblowe (2), które jednocześnie przenoszą obciążenie sprzętu na płytę oporową (4). Ten ostatni element umocowany jest do ściany (szczegół I) za pomocą kołków i wkrętów. Całkowita ilość kołków dla płytki oporowej wynosi 4 szt. (3 od góry, 1 od dołu). We wnętrzu podstawki (5) mieści się pojemnik (6) na kasety ze zdjęciami i filmami.

Płyta oporowa o wymiarach $18 \times 200 \times 400$ mm powinna być wykonana z płyty stolarskiej okleinowanej. Prostokątny otwór o wymiarach 50×300 mm umożliwi swobodne zamocowanie taśmowego zawiasu meblowego na wkręty $2,5 \times 20$ mm. Rozwórki meblowe długości 200 mm przytwierdzone są z jednej strony do górnej bocznej części płytki oporowej, a z drugiej do płyty podstawki. Skrzyneczka (5) o wymiarach

$\times 400 \times 500$ mm wykonana jest również z płyty stolarskiej grubości 18 mm. Wszystkie jej elementy połączone są złączami kołkowymi nieprzelotowymi tak, jak to pokazuje szczegół II. Kołki umieszczone są od siebie w odległości 80 mm.

Czasem istnieje konieczność podniesienia obrazu rzucanego na ścianę. W takim razie pod nożki projektora podkłada się książki. Aby to nie było potrzebne, zastosujemy śrubę regulacyjną (6) z moletowanym pokrętłem, opierającą się swoim łbem o ścianę. Nakrętka (7) śruby regulacyjnej zamocowana jest na stałe w sześciokątnym otworze wyciętym w ścianie skrzyni (8). Pokręcając łbem śruby powodujemy wychylenie podstawki, a co za tym idzie, podnoszenie i opuszczanie obrazu rzucanego na ścianę (szczegół III).

W płycie oporowej (4) musimy zrobić wycięcie na łeb śruby tak, aby opierała się ona o ścianę (9). Po złożeniu podstawki na ścianę, elementem zabezpieczającym ją przed opadnięciem jest kostka magnesu (10) i blaszka (11) zamocowana wkrętem (szczegół I).

Szufladę można wykonać z drewna iglastego, a dno ze sklejkki. Wysokość szuflady - 60 mm została tak dobrana, aby zabezpieczyć slajdy przed wypadnięciem po złożeniu podstawki na ścianę

Mgr inż. Jerzy Kostrzewski

